

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 571: Nếu Có Tướng Ngã, Tướng Nhân, Tướng Chúng Sanh, Tướng Thọ Giả, Ất Sanh Tâm Sân Hận

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 049)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【[Kinh văn:] Vì sao thế? Tu Bồ Đề, như ta thuở xưa bị Vua Ca Lợi cắt xẻo thân thể, ta tại thời điểm đó, không có tướng ngã, không có tướng nhân, không có tướng chúng sanh, không có tướng thọ giả. Vì sao thế? Vì ta thuở xưa khi bị phân thân từng khúc, nếu có tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng sanh, tướng thọ giả, ắt sanh tâm sân hận.】

Đây là sự việc Thích Ca Mâu Ni Phật nêu ra để dạy chúng ta về việc Ngài hành đạo Bồ Tát, tu Nhẫn Nhục Ba La Mật trong đời quá khứ. Sự việc này được ghi chép chi tiết trong kinh Đại Niết Bàn, đoạn câu chuyện này được kể rất cặn kẽ.

“Ca Lợi” là tiếng Phạn, được dịch âm. Vương là Hán ngữ của chúng ta, tức là quốc vương, vương chính là quốc vương. Ca Lợi Vương, tên vị vua đó vốn không phải là Ca Lợi, từ Ca Lợi dịch sang nghĩa tiếng Trung là rất tàn nhẫn, rất thô bạo, người Trung Quốc chúng ta gọi là bạo quân. Ý nghĩa của Ca Lợi Vương chính là bạo quân, vô cớ lăng nhục người, sát hại người, là một vị quốc vương như vậy, một người vô cùng hung tàn như thế. Sự việc này xảy ra ở kiếp hiện tại, kiếp hiện tại chính là Hiền kiếp. Hiền kiếp, Phật cho chúng ta biết sẽ có một ngàn vị Phật ra đời, Thích Ca Mâu Ni Phật là vị Phật thứ tư trong ngàn vị Phật của kiếp này, vị tiếp theo trong tương lai là Di Lặc Bồ Tát thành Phật, là vị Phật thứ năm, đây là những sự việc diễn ra trong kiếp này.

“Thế Tôn xuất hiện trong giảm kiếp thứ chín của Trụ kiếp”, thời đại Thích Ca Mâu Ni Phật xuất hiện là giảm kiếp thứ chín; giảm kiếp thứ chín là tiểu kiếp, một trung kiếp có hai mươi tiểu kiếp, trong hai mươi tiểu kiếp thì đây là tiểu kiếp thứ chín, lúc Thích Ca Mâu Ni Phật xuất thế. “Khi đó tuổi thọ con người

phổ biến từ một trăm tuổi cho đến bảy, tám mươi tuổi.” Phật giảng cho chúng ta về giảm kiếp, cứ mỗi một trăm năm giảm đi một tuổi, Phật cho chúng ta biết, tuổi thọ của chúng sanh cõi người trong thế giới Ta Bà chúng ta, lúc dài nhất là tám vạn bốn ngàn tuổi, tám vạn bốn ngàn tuổi, tuổi thọ con người dài như vậy; ngắn nhất là mười tuổi. Giảm kiếp là từ tám vạn bốn ngàn tuổi, cứ mỗi một trăm năm giảm một tuổi, giảm mãi cho đến mười tuổi; sau đó từ mười tuổi, lại mỗi một trăm năm tăng thêm một tuổi, lại tăng lên đến tám vạn bốn ngàn tuổi, một lần tăng một lần giảm như vậy, gọi là một tiểu kiếp. Số lượng của một tiểu kiếp được tính ra như vậy, đây gọi là một tiểu kiếp, gọi là Tăng Giảm kiếp. Từ thời đại Thích Ca Mâu Ni Phật xuất hiện cho đến thời đại của chúng ta hiện nay, tất cả đều đang nằm trong thời kỳ giảm kiếp, tuổi thọ thời đó, tuổi thọ thông thường là một trăm tuổi, đây là mức bình thường. Tuổi thọ là một trăm tuổi, những người bảy, tám mươi tuổi qua đời cũng rất nhiều.

Tính từ giảm kiếp này, Thích Ca Mâu Ni Phật cách chúng ta hiện tại “đã 3022 năm rồi”, đây là nói đến năm nay. Theo cách tính của Trung Quốc chúng ta là ba ngàn năm, ba ngàn năm thì tuổi thọ con người giảm đi ba mươi tuổi, cho nên người xưa Trung Quốc thường nói nhân sinh thất thập cổ lai hy (người sống thọ bảy mươi tuổi xưa nay hiếm), tuổi thọ con người hiện tại là bảy mươi tuổi; bảy mươi tuổi, so với một trăm tuổi kia, thì bảy, tám mươi tuổi qua đời là bình thường; tuổi thọ bảy mươi tuổi, thì bốn, năm mươi tuổi qua đời cũng coi là bình thường. Hiện nay mỗi ngày chúng ta xem những cáo phó trên báo chí, người bốn, năm mươi tuổi qua đời rất nhiều, quý vị nhất định phải hiểu rõ đạo lý và sự thật này. Nói cách khác, trong thời đại hiện nay, chúng ta có thể sống qua năm mươi tuổi đã được coi là trường thọ rồi; sau năm mươi tuổi, người thông minh phải lo nghĩ cho đời sau, những sự việc của đời này phải xem nhặt đi, phải đoạn ác tu thiện, tích công lũy đức, niệm Phật vãng sanh, thì tiền đồ sẽ là một bầu quang minh. Nếu sau năm mươi tuổi, mà vẫn còn coi trọng những danh văn lợi dưỡng này như vậy, thì thật là nguy hiểm, bạn còn có thể sống được mấy năm nữa? Đừng thấy hiện nay người thế gian cũng có người tám mươi, chín mươi tuổi, đó là do trong đời quá khứ có nguyên nhân đặc biệt, không phải ngẫu nhiên, rốt cuộc cũng chỉ là thiếu số trong những thiếu số mà thôi.

“Do đó tuổi thọ thời nay, bảy mươi là cao nhất, bốn mươi, năm mươi là phổ thông nhất, điều này thường thấy trên báo chí, đủ chứng minh lời Phật không hư dối.” Lời Phật giảng tuyệt đối là chính xác, không hề có sai lầm. “Thỉnh thoảng có người qua tuổi bách niên, thật là vô cùng hiếm hoi.” Chúng ta

cũng từng nghe nói, từng thấy có người tám mươi, chín mươi, có người một trăm tuổi, báo chí có đăng tải, nhưng rất ít. “Điều này ắt phải có thiện nhân đặc biệt, mới có thể được như vậy, bèn là ngoại lệ.” Điều này không thể đem ra nói như một trường hợp thông thường, đó là những ngoại lệ.